

TORONYIRÁNY

XIX. 48.

2025. november 30.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESÍTŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Advent 1. vasárnapja

Advent értelme nemcsak az, hogy felidézzük emlékezetünkben a Megváltó születése előtti időszakot, az ősi emberiség vágyát az Üdvözítő után és az Ószövetséget. Az advent számunkra valóságos várakozás és előkészület az Úr érkezésére. Miért? Talán nem jött még el valóságosan az Úr? Miféle eljövételről beszél az adventi időszak? És miért kezdődik újra minden évben az előkészület? Mikor jön el az Úr? Az adventi liturgia, a mai olvasmányok válaszolnak ezekre a kérdésekre, amikor az Úr három eljövételéről beszélnek.

Jézus Krisztus első eljövetele az ő test szerinti születése. Ezt az eljövételt, ezt a „végső időt” várta a választott nép, ezt hirdették a próféták. Ennek a messiási időnek volt nagy hírnöke Izajás próféta is, a mai első olvasmány szerzője. Karácsony ennek az Úrjövételnek, vagyis Jézus test szerinti születésének az ünnepe.

Másodszor jön el az Úr minden hívő emberhez egyénileg, amikor megjelenik a személyes hitben és a hit szerinti keresztény életben. Ez az eljövétel tulajdonképpen egy egész életen át tart, tökéletesedik, amikor egyre jobban „magunkra öltjük Urunkat, Jézus Krisztust”. Ez az eljövétel személyes találkozások sorozata Jézus Krisztussal az egyházban, az egyház tanításaiban és szentségeiben és embertestvéreinkben. Ezeknek a találkozásoknak a betetőzése lesz az üdvösség, amikor örökre együtt leszünk Urunkkal és részesülünk dicsőségében.

Harmadszor jön el az Úr – evangéliumi ígérete szerint – a világ végén, a közösségi ítéletre. Ez az eljövétel a jelenlegi emberiség üdvtörténetének a befejezését, új ég és új föld születését jelenti. Jézus Krisztus világvégi eljövételének jele és záloga az egyház, amely, mint Noé bárkája (vö. a mai evangélium utalását!), összegyűjti és megmenti Isten népét.

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 2,1-5** Az idők végén a Megváltó, a történelem Ura egységbe fogja igazságban és békében a föld népeit.
- 2. Róm 13,11-14** Vessük le a sötétség tetteit, és öltjük magunkra a világosság fegyvereit!
- 3. Mt 24,37-44** Az Emberfia abban az órában jön el, amikor senki nem is gondolná.

Virrasztás, éberség

A virrasztás igen gazdag tartalmú szó. Jelentésében benne van az ébrenlét, a józanság, az örökös éppűgy, mint a céltudatos várakozás és a készenlét. Ugyanakkor biztonságra törekvés is a váratlanul érkező eseményekkel szemben. Jézus gyakran használja, mint az evangéliumi magatartás egyik legjellemzőbb követelményét. Az üdvösség: személyes találkozás Jézus Krisztus által az Istennel. A virrasztás: személyünk odafordítása a közelgő személyhez. A virrasztás: figyelmünk célirányos összpontosítása az eljövendő eseményre. Annak bizonyítéka, hogy komolyan vesszük Jézus újra eljövételének ígéretét. A virrasztás tehát az eszkatonhoz, a „végső dolgokhoz való „hozzá-állásunk” pozitív jele. Miért van szükség a virrasztásra, a várakozásra? – kérdezhetné valaki. Ha Krisztusban eljött az eszkaton, a „végleges”, miért megy tovább az ember történelme szinte változatlanul? Ha az Úr legyőzte a halált, miért kell tanítványainak is átmenniük a halálon? Karl Barth protestáns teológus is fölvetette ezt a kérdést. Krisztus, aki halálával és feltámadásával az egész világnak megszerezte a végleges üdvösséget, még nem ragyogtatta föl azt az egész világon. A megváltott teremtményeknek alkalmat ad arra, hogy őt elismerjék vagy elveszék. Krisztus teret ad az ember szabadságának, hogy hozzájáruljon saját üdvösségéhez. Virrasztásunk tehát szabad csatlakozásunk a Krisztus által megszerzett üdvösségünkhöz. Valóban a keresztény magatartás lényeges és jellemző vonása. A virrasztás nem könnyű feladat, a hétköznapi gyakorlatban sem és lelki értelemben sem. Jézus a világvégi szörnyűségek lefestésével nem ijesztgetni akar, hanem csak a valóságot ábrázolva figyelmünket felhívni a veszélyekre. Nem akarja, hogy illúziókban ringassuk magunkat. Az ő „tranzitusza”, átmenete a halálból az életbe és a dicsőségbe sem volt könnyű. Szenvedése szörnyű kínok sorozata volt, és halála a gonosztevők halála. Azért kell virrasztva imádkoznunk szüntelenül, hogy megmeneküljünk „attól, ami majd bekövetkezik,” (Lk 21, 36) és boldogan állhassunk az Emberfia színe előtt.

Egész keresztény életünk ezért virrasztó élet.

Csanád Béla

Csanád Béla

Ádvent története

Az őskeresztény egyház hosszú időn át csak egyetlen egy misztériumot ünnepelt: az Úr halálát és feltámadását, húsvétot. Még Szent Ágoston is egyik (400 körül írt) művében így nyilatkozik: „Húsvétkor, az Úr halálában és feltámadásában, évente megvalósul a mi átmenetünk a halálból az életbe, karácsony azonban csak emlékűnnep, nincs misztérium jellege”. Ötven évvel később Nagy Szent Leó pápa már beszél az Úr születésének teológiájáról, és bemutatja a keresztényeknek, hogy karácsony a húsvéti misztérium kezdete. Krisztusban való megváltásunk abban a pillanatban kezdődött, amikor Isten Fia emberré lett. A karácsony a húsvét teljesebb megértéséhez vezet, amikor Megváltónkat úgy mutatja be, mint az emberré lett Istent. Az Úr érkezése, „adventus Domini” ezért – az elmondottak alapján – az első keresztény közösségekben nem is kapott külön ünnepet. Az ádvent, mint előkészületi idő karácsonyra, külön hangsúllyal és sajátos lelkiséggel, csak a 6. század folyamán gyökeresedett meg a nyugati egyházban. Előtörténete Galliába és Spanyolországba vezet. Már Szent Hiláriusnál († 367) találunk adatot arra vonatkozóan, hogy epifánia (január 6.) előtt háromhetes böjtöt kell tartani. A böjti előkészület azonban elsősorban nem magára az ünnepre vonatkozott, hanem a vízkeresztii keresztségre. A saragossai zsinat pedig előírja a híveknek, hogy december 17-től epifániáig előkészületet tartsanak, s ennek az előkészületnek legfőbb pontja, hogy templomba menjenek minden nap. Galliában tovább bővítették az ádventi előkészület idejét. Gallia legnagyobb szentjének, Szent Márton toursi püspöknek ünnepétől epifániáig hetente háromszor (hétfőn, szerdán és pénteken) kellett böjtölni, aszkézist gyakorolni a nagyböjt mintájára. Előtte a böjti időszakba indulóknak ugyancsak jól esett (és népi szokássá vált) a „Márton lúdjából” jóllakni. Amikor a 6. és 7. század pápai kialakították ádvent liturgiáját, és karácsony külön ünnepként mindenütt elterjedt az egész egyházban, megmaradt ádvent értelmezésében ez a két vonás: előkészület a közelgő karácsonyra, a megtestesülés misztériumának ünnepére és felkészülés a második eljövételre, Krisztus dicsőséges megjelenésére a világ végén. Mindkét eljövételnek művészi szimbóluma lett a képi ábrázolásban az üres trón – amint azt Róma és Ravenna régi mozaikjain láthatjuk. Ádvent szelleme kezdet óta örömet sugároz (az ádventi böjtöt „örvendetes böjtnek” is nevezték). Benső örömet jelent ádvent, azok reményét, akik hisznek a megváltásban és remélnék Jézus Krisztus dicsőségének beteljesedésében – a történelemben és a hívők személyes életében egyaránt. Az Ádventi várakozás és előkészület tehát boldog időszak. Nem félelemből és elégedetlenségből született. Éppen ellenkezőleg: halálból az egész világ megváltásáért és boldogságáért. Isten odaadó, megváltó szeretete a mi ádventi örömünknek és előkészületünknek az oka: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen. Nem azért küldte el Isten a Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvösséget szerezzen a világnak.” (Jn 3, 16-17). Az egyház – a mai ember életkörülményeire való tekintettel – eltörölte az ádventi böjtöt. Ez azonban nem jelenti azt, hogy „örvendetes önmagtagadásainknak” nem lehetne helye előkészületi programunkban.

Csanád Béla

E-mail Istentől

Befogadni és megélni a Biblia üzenetét (3.)

Második művelet

Csatlakoztál?

Rendszerkövetelmények az ige befogadásához

E-mail fogadásához nem elegendő bekapcsolni a számítógépet. A belépéshez kell a jelszó. Szükség van továbbá internetkapcsolatra, egy kis türelemre, míg a számítógép csatlakozik a hálózatra. Ezután a kukába kell dobunk az összes „spam”-et, azaz kéretlen leveleket, amelyek csak zavarunk. Ugyanígy kell közelítenünk a Bibliához is.

Mint enyhe szellő

„Az Úr erre azt mondta: >>Menj, és a hegyen járulj az Úr színe elé!<< S lám, az Úr elvonult arra. Hegyeket tépő, sziklákat sodró, hatalmas szélvész haladt az Úr előtt, de az Úr nem volt a földrengésben. A földrengés után tűz következett, de az Úr nem volt a tűzben. A tüzet enyhe szellő kísérte. Amikor Illés észrevette, befödte arcát köntösével, kiment, és a barlang szája elé állt. Egy hang megszólította, ezekkel a szavakkal: >>Mit csinálsz itt, Illés?<< (1Kir 19,11-13)

Légy csöndben!

Az Úr a halk beszédet szereti

Az Ige

A vágy

Egy ember remeteként élt a hegyekben, s minden idejét az Ige olvasására, az imára és a csöndre szánta.

Egy nap meglátogatta egy fiatalember:

„Mester, oktass engem az Igére és taníts meg imádkozni!”

A remete rá sem nézett.

A fiatalember másnap visszatért:

„Mester, taníts meg, hogyan olvassam az Igét, hogy gyarapodjak általa!”

A kérésre azonban nem érkezett több válasz, mint az előző napon.

Mégis fontos volt neki,

és visszatért harmadnap:

„Mester, meg akarom ismerni a Bibliát, de egyedül csak összezavarodom rajta.”

A kérése ezúttal is süket fülekre talált.

„Amit kérek, tehát, lényegtelen dolog, hogy kérésemet soha meg nem hallgatod?”

A remete hosszas hallgatásától

a fiatalembert előntötte a düh.

Akkor végre megszólalt a remete:

„Azért nem válaszoltam, mert tudni akartam, hogy elég nagy-e a vágyad.

A Biblia olvasásának alapja ugyanis

a te vágyad, amely már magában imádság.

Isten nem vár el mást, csak azt, hogy keresd őt.”

De...

Egy író, Antonin Sertillanges mondta: „Nem Isten beszél halkán, hanem mi vagyunk süketek”.

A Szentírásra is vonatkoztathatjuk, ami egy templom bejáratánál olvasható egy táblán:

Mesternek nevezél,
de nem kérdezel tőlem semmit.

Fénynek nevezél,
de nem látsz engem.

Igazságnak nevezél,
de nem hiszel bennem.

Útnak nevezél,
de nem követsz engem.

Életnek nevezél,
de nem kívánsz engem.

Kerülendő és követendő állapotok*Amikor a Bibliát olvasod...*

Ne légy olyan, mint a *lódarázs*, aki nagy robajjal elszáll a virágok fölött, és nem értékkel semmit.

Kövessd a *méhek* példáját, akik leszállnak egy virágra, kiszívják belőle a nektárt, és virággal tele térnek vissza a lépbe, hogy az élet nektárjává változtassák.

Ne légy olyan, mint az *öszvér*, aki az akadály előtt megmakacsolja magát, és nem mozdul onnan! Ha valamit nem értesz a Bibliában, menj tovább, Istennek rengeteg mondanivalója van számodra! Inkább olyan legyél, mint a *szamárcsikó*, akinek a hátán Jézus bevonult Jeruzsálembe: csöndben és alázatosan hagyta, hogy Isten Igéje ahhoz használja, hogy győzedelmesen bevonuljon rajta.

Ne légy olyan, mint a *kígyó*, aki csak kéthetente eszik, vagy mint a *hiéna*, aki a mások maradékán él, legyél inkább olyan, mint a *tyúk*, aki apránként táplálkozik, az egész napon keresztül.

Ne légy olyan, mint a *papagáj*, aki csak ismételteti a betanult szavakat anélkül, hogy értené őket! Legyél inkább olyan, mint a *fülemüle*, aki mindig új dallamokat talál ki, és gyönyörködött az énekével.

Ne légy olyan, mint a *medve*, aki fölhízlalja magát, aztán hat hónapig alszik, legyél inkább olyan, mint a *teve*, aki elraktározza a vizet, aztán átszeli a sivatagot.

Azt kívánom, hogy az Ige által olyan légy, mint a *vakond* és mint a *sas*. Az egyik leás a mélyre, hogy a gyökerek értékes nedveit kiszívja, a másik pedig fölszáll a magasba, hogy fölülről lásson mindent.

(Folyt. köv.)

Luigi Guglielmoni - Fausto Negri

Vasárnapi jegyzet**Titokzatos emlékezés**

Hallani rejtjeles hegedűket, melyeken Mozart vonósnégyesének hangjai öltének színt és testet: a hallható szinte láthatóvá válik. Távolság hegyormok, az ösvény mellett vadrózsabokor. Mozart a bécsi Szent Márk temetőben nyugszik. Az álmok visszahozzák a decembert, amikor végleg elment – megnyugodva: bár „rövid volt az élet, mégis megérte.”

Tél van, vadrózsák nyílásának híre sincs, és nem ülnek muzsikások az ösvény szélén, ahonnan a hegyek láthatók. Asszociatív benyomást a kert csipkebokor látása képezi: még égnék rajta a termések – nem nyúltunk hozzá. Egész télen világítani fognak, mint lámpások a jégmarta mezőkön, kertekben.

Ilyenkor érik be a várakozások ideje, álmok „suta kertjében” a reménység: eljön Ő egyszer, ama végső napon, amint a szeretet dalnoka, Bernát hitte.

Elgondolom: átcúsúszhatok bármely percben a benső időbe, amely nem mechanikus, hanem titkos; meglepetésszerűen éri az embert, amint Máriát elérte a Hírnök szava. Látta-e? Hallotta csupán? A belső időhöz nem kell tér, mérhető dimenzió-kép, csak rejtjeles hangok kellenek, melyeket mégis érteni. Az emlék-emlékezet ez az élmény, valóban a tiszta benyomás, amely ugyanakkor látással is megajándékoz. Mert ki az angyal? Küldötte a láthatatlannak, emberi formát ölthet, hogy aztán átlépjen abba a másik világba, amelyről legfeljebb sejtelmek vannak.

Titokzatos emlékezés maradt egész életében a názáreti lánynak ez az álomszerű (mégis) valóság, amely elé állította a pillanatnyi jelent, amely örök. És ő mintha tudta volna: a jelenre mondott beleegyezés, időtlensége annak a drámának, amely azóta folytatódik, a megszületés szent drámája, amely ha kivész, a bomló rög is sírva fakad...

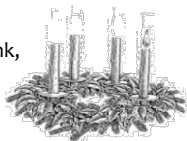
Hihetetlen a világ árvasága! Várakozásokban a jelen: az advent, a vigaszért, a melegségért kiáltó őszinte hang, amikor még nem nyílnak vadrózsák.

† Tóth Sándor

hírek információk

Családi gyertyagyújtás

Bevezetés: Adventet ünneplünk és valakit várunk, hogy szent kegyelmével büntől szabaduljunk. Bánattal, de hittel várjuk segítséged, hogy tiszta lélekkel köszönthessünk Téged.

- Az első gyertya meggyújtása -

Részlet Szent Pál apostolnak a Rómaiakhoz írt leveléből:

- + Testvéreim! Ismerjétek fel az időt! Itt az óra, hogy fölébredjünk az álomból: üdvösségünk közelebb van, mint amikor hívők lettünk. Vessük hát le a sötétség tetteit, és öltük fel a világosság fegyvereit. Élünk tisztességesen, ne kicsapongásban és tobzódásban, ne civakodásban és versengésben. Inkább öltük magunkra Urunkat, Jézus Krisztust, és ne a bűnnek élünk!
- Urunk Jézus, Te születésseddel igazi szeretetet hoztál életünkbe. Add meg családjainknak is a békességet és az egyetértést!
- Urunk, Te születésseddel örömet adtál nekünk. Segíts családunknak is meg tapasztalni az igazi boldogságot!
- Jézus, Te megváltottad a világot a büntől. Gondjainkban és bajainkban mi is a Te segítségével és tanításod fényében akarjuk keresni a megoldást!
- + Most pedig mondjunk el egy imát, hogy családunk örömteli várakozással készüljön az ideai karácsony megünneplésére: Mi Atyánk,...

Befejezés: Te öntesz belénk reményt, megbántott jó Atyánk, Nehogy a pusztulás réme várjon miránk. Élő reményünket hirdeti a gyertya, Várva várunk Téged, világ Megváltója.

Advent első vasárnapján, ma este 5 órakor rövid műsor keretében Botka László polgármester és Kiss-Rigó László püspök meggyújtják a város adventi koszorújának első gyertyáját a Dóm téren.

Az adventi időszak hajnali „rorate” szentmiséi hétköznap és szombaton 6.30 órakor kezdődnek a Dómban, november 30-án pedig elindul a Belvárosi Plébánia közösségének online Adventi Iránytű naptára (fogadalmitemplom.hu/advent.html), mely napról-napra segíti az adventi készülést.

Az egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodájának (IPC) gondozásában az ideai adventben online formában érhető el az Adventi füzet. A kiadvány egészen 2026. január 6-ig minden napra egy rövid elmélkedést tartalmaz, továbbá minden gondolatmenet végén egy rövid kérdés is olvasható, amely az adventi lelki készülésében segítheti az olvasót. A kiadvány az ipcseged.hu honlapon, illetve az IPC Neked Soul nevű applikációjában érhető el.

A Magyar Katolikus Püspöki Kar tagjai december 2-án és 3-án tartják téli konferenciájukat az MKPK budapesti székházában.

Klebsberg Kuno születésének 150. évfordulója alkalmából a 2025-ös év Klebsberg Kuno-émlékév. „Én hiszek a teremtés örök erejében...” címmel a Szegedi Dóm Látogatóközpont kiállítótermében (Dóm tér 16.) tekinthetik meg az érdeklődők a jubileumi kiállítást. A kiállított tablók, emlékiratok, tárgyi emlékek megtekintésével ismerhetik meg az egykori vallás- és közoktatásügyi miniszter életét, munkásságát. A kiállítás során a mesterséges intelligencia segítségével életre keltett Klebsberg Kunótól hallhatják a legismertebb idézeteit.

Elindult a Katolikus Karitás „Angyalbatyu” akciója, hogy nélkülöző gyerekeknek szerezzen örömet karácsonyra. Az adományozók cipősdoboznyi ajándékokat készíthetnek, amelyeket játékokkal, könyvekkel, édességgel tölthetnek meg. A becsomagolt dobozokra kéri ráírni, hogy milyen korú fiúnak vagy lánynak szánják. Az adományokat december 16-ig lehet leadni a Karitás gyűjtőpontjain (Szeged, Csongor tér 12/2, munkanapokon 9.00–15.00), de online adományozásra is van lehetőség az angyalbatyu.hu oldalon, illetve az 1356-os adományvonal hívásával. A beérkező ajándékokat a Karitás önkéntesei juttatják el a gyermekekhez, hogy minél több nehéz sorsú család számára váljon meghitté és örömtelivé a karácsony ünnepé.

December 3-án 19 órától Szeged helytörténeti quiz-re várnak minden érdeklődőt, mely a Szegedi Dóm Látogatóközpontban (Dóm tér 16.) kerül megrendezésre. A szervezők olyan 2–6 fős csapatok jelentkezését várják, akik szívesen megmérettetik magukat városunk történetével, híres embereivel, felépítésével, kultúrájával kapcsolatban. A részvétel előzetes regisztrációhoz kötött, mely megtehető személyesen a Látogatóközpontban, telefonon a +36/20-385-5061-es számon, vagy e-mailben a domlatogatokozpont@gmail.com e-mail címre írt levélben.

A Dómban december 4-én, csütörtökön 19.30-tól Face2Face imaestre várnak minden érdeklődőt az Ifjúságpasztorációs Iroda munkatársai. Az est előadója Varga Attila kiszombori plébános lesz, a zenei szolgálatot a Jelenlét Zenekar végzi.

December 5-én, pénteken 17 órakor a Belvárosi Plébániára is ellátogat a Mikulás, és ha sok szép verset és éneket hall majd a gyerekektől, akkor biztosan csurran-cseppen valami finomság a puttyonyából. A hitoktatók zenés meseelőadással is készülnek. Szeretettel hívják a közösség tagjait a közös Mikulás-várásra.

A szeged-felsővárosi Szent Miklós Plébánia közössége december 7-én, vasárnap 10 órakor ünnepli templombúcsúját, mely egyben a 800 éves jubileumi év záró ünnepi eseménye. Az ünnepi szentmise főcelebránsa Michael Wallace Banach érsek, apostoli nuncius lesz. A szentmise keretében elhelyezésre kerül a Szent Miklós zárandokikon, és megáldják azt a táblát, amely emléket állít az egykor Szeged-Felsővároson álló Bencés Apátsági templomnak. A szentmisén közreműködik Szamosi Szabolcs orgonaművész, a Dóm orgonistája, a Filharmónia Magyarország igazgatója. Az ünnepi szentmisére mindenkit szeretettel várnak.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.